

PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA BỒ-TÁT TẠNG CHÁNH PHÁP KINH

QUYỂN 19

Phẩm 7: TRÌ GIỚI BA-LA-MẬT-ĐA (Phần 2)

Này Xá-lợi Tử! Sao gọi là thiện pháp? Nên biết, thiện pháp có ba, đó là thân, miệng, ý hành thiện. Nếu các Đại Bồ-tát an trú thiện hạnh như vậy, đối với chánh pháp Bồ-tát tạng cần cầu tu tập thì được Bồ-đề.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ nghĩa trên, liền lập lại bằng kệ rằng:

*Thân nghiệp luôn luôn tu thiện hạnh
Là lời chư Phật thường nói thế
Tùy chỗ thân cận A-xà-lê
Thì được đa văn cảnh giới thiện
Bồ-đặc-già-la nghĩa thù thắng
Nên khởi tâm Từ lợi chúng sinh
Lời nói diệu hòa không yêu ghét
Người nghe lời nói sinh vui thích
Tùy các pháp tướng không nhuế ác
Ý vui cực thiện đều bình đẳng
Tu tập không sinh tội dục tâm
Từ tâm quán sát thường tôn trọng
Được nghe lời thanh tịnh Như Lai
Phải nên tôn trọng đối chánh pháp
Do nhân tôn trọng với chánh pháp
Cho nên chóng được quả Bồ-đề.*

Nếu Bồ-tát có thể an trú mười pháp này rồi, thì đối với chánh pháp Bồ-tát tạng siêng năng cần cầu tu tập, thân cận hầu hạ các bậc A-xà-lê, làm những việc cần làm, cho đến dâng trà nước.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Bồ-tát có mười thứ phát tâm.

Một là, Bồ-tát phát tâm như vậy: “Đau đớn thay! Thân của tất cả chúng sinh bệnh tật sâu khổ áo não, bốn con rắn độc thay nhau làm hại, tích tập các khổ, sinh nhiều tội lỗi, nhiều thứ bệnh trạng xảy ra như ung thư, ghẻ lở, bệnh nhọt, đờm giải, ngứa ngáy. Khi chịu các căn bệnh như vậy, phải trải qua nhiều gian khổ, càng ngày càng gay gắt, do vậy mà mau chóng tổn hoại, thật là không chắc chắn, ốm yếu gây mòn, mau đưa đến tử vong, rồi đem vứt xác ngoài nghĩa địa không có một chút vui nào, vậy ta nên làm cho tất cả chúng sinh nhằm chán cái thân giả tạm không chắc chắn này, mà nên mong cầu cái thân chắc chắn chân thật.”

Này Xá-lợi Tử! Đây là phát tâm thứ nhất của Bồ-tát. Do phát tâm này, nên Bồ-tát có khả năng cần cầu tu tập chánh pháp Bồ-tát tạng, thân cận hầu hạ các bậc A-xà-lê, làm những việc cần làm, cho đến dâng trà nước.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ nghĩa trên, liền lập lại bằng kệ rằng:

*Các cõi như rắn độc dữ tợn
Bốn thứ làm chỗ nương cho nhau
Mỗi mỗi khởi lên nhiều nướ hại
Thân này mang nhiều bệnh khổ não
Mắt, tai hai chỗ sinh các bệnh
Mũi, lưỡi sinh bệnh cũng như vậy
Môi, răng sinh bệnh khổ quá nhiều
Khắp thân mang đủ các căn bệnh
Ung thư mới phát sinh đau khổ
Ghẻ lở lan tràn càng nhức nhối
Còn các bệnh khác lại quá nhiều
Do đó buộc trôi khắp toàn thân
Thân này sinh các bệnh khổ não
Tích tập các khổ trên thân này
Không nghĩa, không lợi tổn hại nhiều
Mau chóng tiêu vong thân này diệt
Ném vào nghĩa địa có gì vui
Vô thường mau chóng không chắc chắn
Quán kỹ thân này thối như vậy
Lại thêm chứa nhóm các bệnh khổ
Nên tu hiền thiện các sự nghiệp
Làm nhân thân Phật ở đương lai
Vứt bỏ các thân ác như vậy
Phá hủy suy tàn lại mau chóng
Thành tựu thân Phật đủ các đức
Chẳng thể nghĩ bàn Đại Pháp thân
Nhìn lại thân chịu khổ như vậy
Đầy cả các lậu không thể vui
Nên biết không có lậu pháp khác
Tức lấy thân này làm nhân lậu
Tạm ở chỗ nóng muốn mát mẻ
Hoặc ở lạnh buốt muốn che chở
Thương thay! Thân này có gì vui
Già chết thường trôi tổn hại nhiều
Chán lạnh sợ nóng làm khổ tâm
Tất cả đọa lạc đều phá hoại
Người trí nên tu nghiệp sĩ phu
Nguyện được thân chân thật tối thượng
Kham nhận thân cận A-xà-lê
Nhàm chán thân này thể hư huyễn.*

Này Xá-lợi Tử! Đây là phát tâm thứ nhất của Bồ-tát.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Hai là, Bồ-tát phát tâm như vậy: Thương thay! Thân của tất cả chúng sinh ở thế gian không chắc thật, đoạn diệt hủy hoại ly tán.

Này Xá-lợi Tử! Ví như người thợ gốm tay nghề khéo léo, làm ra các loại bình tùy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cỡ lớn nhỏ, tuy thấy có thành đó, nhưng đều quy về phá hoại. Thân của chúng sinh ở thế gian từ hư huyền mà thành, không chắc thật cũng như vậy. Như cây đại thọ, cành nhánh hoa quả sum xuê, tuy được mọi người chăm sóc yêu thích, nhưng lại quy về rơi rớt. Thân không chắc thật của chúng sinh ở thế gian như quả chín mùi cũng như vậy. Như trời đêm thanh, các ngọn cỏ đọng từng giọt sương long lanh, sáng ra, mặt trời chiếu vào làm tan mất tất cả. Thân không chắc thật của chúng sinh ở thế gian không có lâu dài cũng như vậy. Lại như biển cả, sông ngòi, kênh rạch, dòng nước cứ chảy mãi; trong nước lại nổi lên những bọt nước, nhưng bọt nước đó có rồi lại không. Thân của chúng sinh ở thế gian như là bọt nước không có bền lâu cũng như vậy. Lại như trời đổ cơn mưa, nước nổi lên bong bóng, cứ diệt rồi sinh, không thể tụ lâu. Thân không chắc thật của chúng sinh ở thế gian tự tánh yếu kém cũng như vậy.

Này Xá-lợi Tử! Bồ-tát muốn khiến tất cả chúng sinh nhàm chán thân không chắc chắn như vậy, mà mong cầu thân chắc chắn chân thật. Đây là phát tâm thứ hai của Bồ-tát.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ nghĩa trên, liền lập lại bằng kệ rằng:

*Như người thợ gốm muốn làm bình
Trộn đất vào khuôn làm thành bình
Tất cả đều quy về hoại diệt
Thọ mạng chúng sinh cũng như vậy.
Lại như đại thọ cành rễ tốt
Nhành lá sum suê hoa trái nhiều
Tất cả đều quy về rơi rụng
Thọ mạng chúng sinh cũng như vậy.
Ví như sương mai đọng ngọn cỏ
Mặt trời chiếu vào hóa ra không
Nhãn, cảnh không dừng trong chốc lát
Thọ mạng chúng sinh cũng như vậy.
Lại như nước biển cả sông hồ
Bọt nước nổi lên mềm không cứng
Thân chúng sinh như huyền yếu kém
Giống như bọt nước đều không thật
Ví như trời mưa nước lan tràn
Trong nước nổi lên nhiều bong bóng
Sát-na quán cảnh có liền không
Thân không chắc chắn cũng như vậy.
Thân không chắc thật lại tưởng thật
Trong thật lại khởi tâm không thật
Người này không vào môn chân thật
Suy nghĩ tà vạy cảnh giới vọng
Trong thật nếu khởi tưởng chân thật
Không thật sẽ sinh tâm không thật
Người này được vào môn chân thật
Suy nghĩ chân chánh cảnh giới chơn
Nếu khởi tâm tưởng chân thật rồi
Hầu hạ Tôn sư dâng trà nước*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nhìn lại thân huyễn không thật này
Thường được thể chắc chắn chân thật.*

Này Xá-lợi Tử! Đây là phát tâm thứ hai của Bồ-tát.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Ba là, Bồ-tát phát tâm như vậy: Thương thay! Tất cả chúng sinh trong thế gian không thể suy nghĩ như vậy: Ta ở trong nhiều kiếp sinh tử, xa lìa Thiện tri thức, thân cận ác tri thức, nổi lên biếng nhác, tinh tấn yếu mòn, tà kiến che lấp, đầy dẫy ngu si, không bố thí, không thương yêu, không làm các việc thiện, chỉ tạo ác nghiệp, quả báo thành thực, thân tướng cảm lấy các bất thiện, tham ái càng tăng, ốm o tiêu tụy; hoặc sinh vào ngục quỷ, không thể nuôi sống, lấy lửa làm thức ăn, trải qua trăm năm, ngàn năm, trăm ngàn năm, không bao giờ nghe đến tiếng nước, hưởng nữa là được uống. Nay ta lại phát tâm này, nguyện thân cận tu tập thực hành thiện pháp, gần Thiện tri thức. Nhờ thế nên mới được thân người, sống bằng điều thiện, hành các bố thí, cho đến bỏ cả thân mạng, thân cận hầu hạ các bậc A-xà-lê, siêng năng tu tập chánh pháp Bồ-tát tạng, làm những gì cần làm, cho đến dâng trà nước. Đây là phát tâm thứ ba của Bồ-tát.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ nghĩa trên, liền lập lại bằng kệ rằng:

*Thế gian có các Thiện tri thức
Phải nên đến đó luôn thân cận
Không thể tính đếm nhân cận thiện
Do đó không sinh các thiện hạnh
Bởi do thân cận các bạn ác
Cho nên xa lìa người hiền thiện
Tâm hay biếng nhác ít siêng năng
Ganh ghét đối gạt sinh lỗi lầm
Không hành bố thí, không thương yêu
Không thể thực hành các thiện pháp
Quả chín chịu lấy thân ốm gầy
Hoặc sinh các cảnh giới ngục quỷ
Nhiều kiếp chìm mãi trong sinh tử
Chịu báo tối tăm nhiều sợ hãi
Không được ăn uống đối khát tăng
Phải chịu trọn đủ các khổ não
Trải qua như vậy trăm ngàn năm
Chịu khát không nghe đến tiếng nước
Bố thí điều thiện lại không quán
Không được các thiện tướng thế gian
Ta nay lại phát tâm như vậy
Làm được thân người rất là khó
Thệ nguyện thân cận A-xà-lê
Mau được viên mãn các thiện hạnh
Phải nên xa lìa ác tri thức
Thường luôn thân cận người hiền thiện
Bỏ thân mạng này có khó gì
Điều chính yếu nguyện được Bồ-đề
Khởi lòng tôn trọng A-xà-lê*

*Cung kính phát sinh tâm thanh tịnh
Đảnh lễ hầu hạ làm các việc
Nguyên được Bồ-đề thật tối thắng.*

Này Xá-lợi Tử! Đây là phát tâm thứ ba của Bồ-tát.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Bốn là, Bồ-tát phát tâm như vậy: Chúng sinh trong thế gian nên nghĩ rằng: Ta trong nhiều kiếp xa lìa Thiện tri thức, thân cận ác tri thức, sinh ra biếng nhác, tinh tấn mòn dần, ngu si tối tăm, không biết nhẫn nhục thương yêu, không có các tướng tốt, tâm bị khốn đốn, thân luôn mệt mỏi, như bị đánh đập, các khổ bức bách, nhiều loạn chúng sinh, nếu không có duyên ấy thì thà chịu lấy tội báo, do đó tạo ra các nghiệp bất thiện. Từ nghiệp bất thiện đó quả báo thành thực, cho nên phải đọa vào súc sinh làm trâu, lừa, lạc đà, không thể tự nuôi sống, chỉ ăn toàn cỏ cây, gặm nhấm luôn mồm, sợ hãi sự đánh đập, chở nặng khốn khổ, xa lìa tất cả thiện tướng bố thí. Nay ta lại phát tâm này, thân cận bạn tốt, nên được thân người, không tiếc thân mạng, bố thí rộng rãi, làm các nghiệp thiện, thân cận hầu hạ các bậc A-xà-lê, siêng năng cần cầu tu tập chánh pháp Bồ-tát tạng làm những việc cần làm, cho đến dâng trà nước. Đây là phát tâm thứ tư của Bồ-tát.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ nghĩa trên liền lập lại bằng kệ rằng:

*Chúng sinh nhiều kiếp trong đường ác
Không biết gì về các Thánh đạo
Sinh vào súc sinh lừa, lạc đà
Chịu đủ mọi hình thức khổ não
Đương lai nếu được làm thân người
Làm các sự nghiệp mọi hiền thiện
Hướng đến Bồ-đề môn chánh đạo
Là tướng thù thắng của người trí
Ta nên phát khởi tâm tôn trọng
Khéo hay an trụ vào pháp Phật
Vâng lời chỉ dạy của Xà-lê
Nguyên được Bồ-đề thật thù thắng
Trong kiếp quá khứ chẳng nghĩ bàn
Trôi lăn mãi mãi trong sinh tử
Luôn làm các việc không nghĩa lợi
Không thể tu tập hạnh bố thí
Ở đời không thể tự nuôi sống
Biếng nhác xa lìa Thiện tri thức
Mà cứ vâng lời của bạn ác
Do đó trôi dần theo dòng ác
Lạc đà, lừa luôn chịu gông cùm
Trói buộc đánh đập thân chịu khổ
Xa lìa bạn tốt bị quả báo
Trong loài ngu súc nghiệp không mất
Loài lừa, lạc đà thọ sinh rồi
Cứ mãi chịu trôi khổ ác sâu
Lại mang gông ách chở càng nặng
Lúc đó, khó thân cận bạn lành*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Làm được thân người rất là khó
Thân cận bạn lành càng khó hơn
Sát-na thân cận bạn hiền thiện
Nhỏ sạch khổ não trong nhiều kiếp
Nếu hay tu thiện thân, ngữ nghiệp
Tinh tấn tránh xa các lỗi lầm
Tâm an, mạng sống làm các việc
Ta nhờ thân cận Thiện tri thức
Thờ A-xà-lê không đối trá.
Từ đó ta phát tâm Bồ-đề
Bồ-đề Thánh đạo tuyên dương mãi
Tôn ngưỡng Tôn sư luôn kính trọng
Hương xoa và các hương thơm khác
Các y phục đẹp và hương bột
Trang nghiêm vật lạ tràng hoa báu
Cúng dường Đấng Lương Túc Thánh Tôn
Mười phương hiện trụ tất cả Phật
Khai thị thắng nghĩa lợi chúng sinh
Phóng ánh sáng vàng khắp tất cả
Vô biên sắc tướng vì cúng dường
Đã phóng ánh sáng như Phật rồi
Cúng dường Đấng Nhân Trung Điều Ngự
Bồ-đề chánh đạo nhân thanh tịnh
Đến Bồ-đề tràng nguyện chứng quả.*

Này Xá-lợi Tử! Đây là phát tâm thứ tư của Bồ-tát.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Năm là, Bồ-tát phát tâm như vậy: Chúng sinh trong thế gian nên nghĩ như vậy: Ta trong nhiều kiếp xa lìa Thiện tri thức, thân cận ác tri thức, tinh tấn mòn dần, sinh ra biếng nhác, ngu si tối tăm, không biết nhẫn nhục thương yêu, không có các tướng tốt, không biết suy nghĩ. Thương thay! Tất cả chúng sinh trong thế gian không biết suy nghĩ rằng tất cả mạng sống của muôn vật đồng là xác thịt của một thân, hoặc còn, hoặc hoại, thì thịt ấy không khác, ăn thịt chúng sinh lại cho rằng không có tội, cũng không tướng tội, không phước cũng không có tướng phước, cho đến tận mé biển xa thâm thẳm với vợ, cái thấy của các chúng sinh ấy cũng không khác, không tội, không phước. Vì lý đó cho nên không biết gì về tội hay phước. Do không biết, cho nên gần gũi kẻ ác kiến, càng thêm ngu si tối tăm, không biết đường tốt, chỉ tạo tội nghiệp. Do tạo quá nhiều nghiệp bất thiện, cho nên khi quả báo thành thực phải chịu thân tướng thấp hèn, cho đến đọa vào địa ngục, chịu khổ địa ngục, nuốt hòn sặc nóng, tra khảo đánh đập, trói buộc, treo lên, làm cho chết đi sống lại, trải qua trăm ngàn năm không nghe đến tiếng vui, có đâu được hưởng vui. Đó đều là do không biết tội phước, không tạo nhân bố thí. Người trí nên suy nghĩ: Ta nay phát tâm này, thân cận bạn lành nên được thân người, không tiếc thân mạng, bố thí rộng rãi, làm các nghiệp thiện, thân cận hầu hạ A-xà-lê, siêng năng cần cầu tu tập chánh pháp Bồ-tát tạng, làm những việc cần làm, cho đến hầu hạ trà nước A-xà-lê. Đây là phát tâm thứ năm của Bồ-tát.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ nghĩa trên, liền lập lại bằng kệ rằng:

Vì do thân cận các bạn ác

Tâm xấu khinh khi đối người khác
Sống trong tội nghiệp và tà kiến
Từ đó tội nghiệp ta càng nhiều
Các loại chúng sinh tận xa thăm
Ăn uống thỏa thích không biết đủ
Cho rằng tội phước đều không nhân
Cũng không khổ sở các báo ứng
Thấy các tội nghiệp như thế đó
Mỗi mỗi thân cận với bạn ác
Hướng đến gian ác tội càng sâu
Do đó mau đọa vào địa ngục
Dẫu được thân người trải nhiều kiếp
Cứ mãi đọa vào ba đường ác
Không thấy Bạc Chánh Đăng Chánh Giác
Xuất hiện thế gian xin quy hướng
Cũng không nghe đến Thiện tri thức
Tiếng tốt vang lừng cả thế gian
Nếu ta đương lai được thân người
Rộng tu hiền thiện các sự nghiệp
Thế gian thân người rất khó được
Thọ mạng chúng sinh cũng lại khó
Chánh pháp Như Lai khó được nghe
Chư Phật xuất thế thật khó gặp
Làm được thân người rất là khó
Mau được Thánh đạo càng khó hơn
Nếu ta gặp Phật ở thế gian
Vâng lời Nhất thiết trí thanh tịnh
Ba nghiệp của thân, ngữ và ý
Tạo ra tất cả các tội lỗi
Đối với quả khổ không rớt ráo
Thệ nguyện tu hành không trở lại
Nếu như trong tâm thanh tịnh rồi
Thì tội nghiệp nhân quả cũng vậy
Đối với quả khổ không rớt ráo
Như trong tâm ấy đều thanh tịnh
Ba nghiệp thân, miệng, ý các thiện
Vô trí thế gian thật khó làm
Chỉ trừ thân cận A-xà-lê
Nguyện được Bồ-đề quả thù thắng
Nên biết chánh đạo là Thánh đạo
Ý vui khó tuyên nói như vậy
Vào cửa tinh tấn không đối gạt
Thành Phật Bồ-đề quả thù thắng
Bồ-tát phát tâm như vậy rồi
Tôn trọng Tôn sư hầu trà nước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trí tuệ phương tiện được viên thành
Đó là đại hạnh của Bồ-tát.*

Này Xá-lợi Tử! Đây là phát tâm thứ năm của Bồ-tát.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Sáu là, Bồ-tát phát tâm như vậy: Chúng sinh ở thế gian nên nghĩ như vậy: Ta trong nhiều kiếp xa lìa Thiện tri thức, gần gũi ác tri thức, không ham thích thiện, đối với bậc Tôn sư trí giả không có tâm khiêm hạ cung kính, tin theo, khen ngợi, thân cận, đảnh lễ cung phụng, chấp tay, làm các nghiệp thiện, chỉ nuôi lớn tâm kiêu mạn, tạo nhiều bất thiện. Do tạo nghiệp bất thiện này, đến khi quả báo thành thực, dù được thân người, nhưng lại bị ốm yếu gầy mòn, không tự nuôi sống, không thể làm việc bố thí, tuy sinh trong loài người nhưng tánh còn xan tham keo kiệt, như vậy càng thêm nghèo cùng khổ đốn, hoặc làm kẻ nô tỳ, đầy tớ, bị người khác sai sử trời buộc. Như loài phi cầm đăm mê dục lạc mà bay vào hư không, tùy theo chỗ nó đậu nguy hiểm mà kinh sợ. Chúng sinh tà kiến cũng như vậy, phá hủy tịnh giới, ba căn quen làm bất thiện, ở trong bốn nẻo, nắm cái che lấp, thường làm sáu thứ không tôn trọng pháp của sư trưởng, không tuân theo bảy chánh pháp vi diệu, khởi tám tà pháp, nhập tụ tà định, đối với chín phiền não thường khởi lên não hại, thường làm mười nghiệp bất thiện điên đại đi vào đường phi đạo, hưởng đến cửa địa ngục, quay lưng với đường thiện, xa Thiện tri thức, gần kẻ ác tri thức, thuận theo ý ma, xả bỏ thiện pháp, làm điều bất thiện, đánh đập sợ hãi, gian khổ sinh ra làm các việc không nhiều ích, vì lý do đó cho nên không vui với việc làm bố thí. Nay ta lại phát tâm này: Thân cận bạn lành, sẽ được làm thân người, không tiếc thân mạng, bố thí rộng rãi, làm các thiện nghiệp, siêng năng cần cầu tu tập chánh pháp Bồ-tát tạng, làm những việc cần làm, cho đến hầu hạ trà nước. Đây là phát tâm thứ sáu của Bồ-tát.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ nghĩa trên, liền lập lại bằng kệ rằng:

*Gần bạn ác càng thêm kiêu mạn
Thân cận như vậy trăm ngàn kiếp
Sinh vào loài người làm nô bộc
Luân hồi nhiều kiếp trong ba cõi
Làm được thân người rất là khó
Thân tướng tối thượng càng khó hơn
Sắc tướng tốt đẹp cũng lại khó
Chư Phật ra đời rất khó gặp
Ta nên thân cận bạn hiền thiện
Hiện bày chánh hạnh của Bồ-tát
Tâm Bồ-đề rất là rộng lớn
Nhiều câu-chi kiếp nguyện đạt được
Thân không chắc chắn như bọt nước
Lại như huyễn hóa nô đùa giỡn
Như những gì thấy ở trong mộng
Biết rõ không thật đều hư dối
Tuổi thọ sắp hết mạng rất ngắn
Cũng như điện chớp có gì lâu
Sát-na mạng diệt nên uẩn chuyển
Bỏ thân không thật cầu thể thật
Thời phân chuyển đổi trụ mau chóng*

Phải nên xô đổ núi kiêu mạn
Hư giả hòa hợp trong ba đời
Trôi nổi mãi mãi không biết được
Xả bỏ thân này lia các ái
Cũng không luyến tiếc thân mạng này
Diệt trừ ngông cuồng tâm ngã mạn
Tôn trọng Tôn sư luôn hầu hạ
Thế gian Tôn sư rất tối thắng
Bằng với cha mẹ không khác gì
Dứt trừ ngông cuồng tâm kiêu mạn
Tôn trọng siêng năng làm các việc
Bồ-đề vô thượng của Bồ-tát
Hạnh thù thắng đồng phần Bồ-tát
Ham thích tôn trọng tâm kiên cố
Nguyện làm các việc đều dững mãnh
Khi hành mạn ái mạn tăng trưởng
Trừ đoạn pháp mạn không thể biết
Nhờ trí kim cương phá không còn
Núi đại kiêu mạn đều xô gãy
Khiến người tu Bồ-đề thù thắng
An trụ Bồ-đề tràng tối thượng
Chánh pháp xô ngã các quân ma
Cứu độ tứ sinh các phiền não
Mười phương tất cả người bệnh khổ
Không chán thân bất tịnh chính mình
Ta nên phát khởi tâm Từ bi
Làm chỗ quy hướng cho ba đời
Bố thí rộng rãi Ba-la-mật
Lại hay học Phật giới công đức
Quán sát nhẫn nhục hành tròn đầy
Ta phát tinh tấn đạo tối thượng
Thiền định đầy đủ Ba-la-mật
Tùy tâm khởi lên khéo an trụ
Phương tiện thắng tuệ cũng như vậy
Nguyện thờ Tôn sư hành bố thí
Tăng trưởng các phước oai lực này
Chẳng thể nghĩ bàn trí tuệ thiện
Mình người ý vui càng thêm cao
Tu học viên thành chân pháp khí.

Này Xá-lợi Tử! Đây là phát tâm thứ sáu của Bồ-tát.

